

فصل ۲

آشنایی با عملیات لجستیک در امداد

مطالب آموزشی فصل:

- نیازهای عملیات امداد و درخواست
- ترابری (زمینی، هوایی، دریایی)
- ذخیره سازی و انبار
- سامانه ارتباطات
- تدارک نیروهای امداد (تامین آب، غذا، درمان و استراحتگاه)

تجهیزات و مواد اولیه ضروری برای کار کمک رسانی سازمان ها می باشد. افزون بر آن، فعالیت های مرتبط با ارزیابی مصدومان و جابجایی جمعیت تحت تأثیر سانحه، نیازمند یک سیستم لجستیک است؛ به گونه ای که به طور مؤثری به اجرا درآید.

بدون تردید فرایند لجستیک، به عنوان یک سیستم منسجم و پیچیده، خود بایستی متشکل از زیرساختارها و یا زیرسیستم های بهم تنیده و یکپارچه ای باشد تا در نهایت، بتوان فعالیت های لجستیکی در بحران را در حد استانداردهای لازم نگاه داشت:

- زیرسیستم برنامه ریزی و برآورد نیازمندی ها
- زیرسیستم تأمین نیازهای عوامل امدادی
- زیرسیستم تأمین و خرید
- زیرسیستم ذخیره سازی و انبارداری
- زیرسیستم توزیع
- زیرسیستم نگهداری و تعمیرات و کنترل ضایعات
- زیرسیستم ترابری
- زیرسیستم کنترل اموال
- زیرسیستم مخابراتی و ارتباطاتی
- زیرسیستم تأمین نیازهای پرسنل
- زیرسیستم مدیریت

به طور کلی می توان بیان داشت که لجستیک در عملیات امداد و نجات، به مجموعه گسترده ای از کارکردهایی اطلاق می شود که می توانند موفقیت در انجام بهینه و پویای یک عملیات امدادی را تضمین نمایند. این مجموعه شامل فعالیت هایی است که به صورت کلی تحت عنوان زیر معرفی شده اند:

- انبارداری
- خرید، نگهداری و تدارکات
- حمل و نقل
- تأمین منابع مالی، امور حقوقی و اداری
- ارتباطات، امنیت، اطلاعات و آمار

● ارزیابی و نیازسنجی لجستیک:

برنامه آمادگی لجستیک مبتنی بر انجام ارزیابی بر روی مخاطرات، آسیب پذیری و منابع، می باشد. بر این اساس در انجام ارزیابی آسیب پذیری و منابع جهت مشخص کردن ضعف ها، توانمندی ها و نیازها به انجام می گردد.

بدون انجام یک ارزیابی اساسی نوع و مقدار نیازمندی ها و توزیع زمانی و مکانی آنها بسیار دشوار خواهد بود. انجام مأموریت ارزیابی توسط

لجستیک:

تجربیات گذشته در کشور ما نشان می دهد که مقابله با حوادث غیرمتربقه و تبعات و عوارض آن، به عنوان یک چالش بزرگ فراروی مسئولین قرار دارد و مدیریت بحران در هنگام بروز حوادث همواره با مشکلات جدی روبرو بوده است. پشتیبانی و لجستیک بحران نیز به عنوان یکی از ارکان اصلی مدیریت بحران از این قاعده مستثنی نمی باشد.

لجهستیک در زنجیره تأمین و پشتیبانی مدیریت بحران نقش اساسی و تعیین کننده ای بر عهده دارد که در صورت اختلال در ایفای این نقش، کل فرآیند مدیریت بحران با مشکل روبرو و دچار اختلال خواهد شد. لجهستیک بحران، کلیه فرایندهای برآورد، تأمین، حمل و نقل، نگهداری و توزیع کالاهای، تجهیزات و خدمات آسیب دیدگان و تیمهای امدادگر را دربرمی گیرد؛ بنابراین چنانچه لجهستیک مدیریت بحران یک سیستم منسجم و علمی باشد، می توان تا حدود زیادی به موفقیت در مدیریت بحران امیدوار بود.

لجهستیک به معنی تدارکات و حمل و نقل می باشد و در اسناد فدراسیون صلیب سرخ و هلال احمر نیز به همین نام استفاده گردیده است.

● **نقش بخش لجهستیک در عملیات امداد و نجات:** مدیریت پشتیبانی در بحران عبارت است از راهکارهای عملی که سیاست گذاران، مدیران بحران، سازمان های غیردولتی، مردم، خیرین و دیگر مؤسسات می توانند با بهره مندی از آنها، اطمینان یابند که کالاهای اساسی دارای کیفیت، در دسترس و ارزان و به شیوه ای صحیح و منطقی در اختیار مردم آسیب دیده یا در معرض خطر قرار می گیرد. لذا در عملیات اضطراری، لجهستیک برای پشتیبانی سازمان و اجرای پاسخگویی عملیاتی برای مؤثر، سریع و آماده بودن، بسیج کارکنان،

فرآیندهای امداد و نجات است. بی شک موفقیت هر علمیاتی در گرو تأمین منابع مورد نیاز آن میباشد.

اداره‌ی منابع در سوانح، استفاده‌ی مطلوب از منابع موجود و در دسترس قرار گرفتن منابعی است که دور از دسترس هستند؛ به عبارت دیگر مدیریت منابع فراهم آوردن یک روش پایدار و قابل اتكا برای شناسایی، دسترسی، تخصیص دادن و ردگیری منابع خواهد بود.

زنجیره‌ی مدیریت منابع از دیدگاه آزانس مدیریت بحران آمریکا (FEMA) :

- شناسایی نیازمندی‌ها
- سفارش دادن و درخواست
- بسیج منابع
- رهگیری گزارش
- بازگرداندن و جبران منابع
- ذخیره‌ی موجودی

● زیرسیستم ذخیره سازی و انبارداری:

انبار رکن بزرگ عملیات لجستیک می‌باشد؛ هر گونه عملیات امدادی کوچک یا بزرگ به نوعی به کار کرد انبار وابسته است.

آسیب پذیرترین نقاط یک سیستم لجستیک، انبار و ترابری لجستیک می‌باشد.

در لجستیک به انواع گوناگون انبار نیاز داریم. کالا و تدارکات از هر پایانه‌ای وارد شوند، به وجود انباری در مبدأ ورودی نیاز دارند. به همین دلیل، وجود انبارهای امدادی دائمی در مکان‌های نزدیک به بنادر، فرودگاه‌ها، ایستگاه‌های راه آهن و پایانه‌های باربری زمینی ضروری است.

انبار مکانی است که باستی استانداردهای خاص برای موارد کالاهایی که در آن ذخیره و نگهداری می‌شود را دارا باشد.

گروه ارزیاب انجام می‌گیرد (توضیحات در فصل ۸). این گروه با تجسس و رفتن به محل حادثه، نیازهای افراد، ظرفیت‌های منابع محلی و زیرساخت‌ها و تسهیلات موجود و میزان خسارت‌های وارد شده به زیرساخت‌ها را برآورد می‌کنند.

خروجی کار گروه ارزیاب بسیار مهم می‌باشد؛ چرا که ارسال اقلام به محل حادثه و کمک‌های داخلی و خارجی بر مبنای تخمین گروه ارزیاب صورت می‌گیرد.

چه اقلامی را گروه‌های ارزیاب می‌بایست برای فرایند لجستیک مشخص کنند؟ براساس استاندارد و طبقه‌بندی سازمان بهداشت جهانی (WHO) :

- اقلام دارویی
- آب
- اقلام بهداشت شخصی
- غذا
- سرپناه
- اقلام اداری و لجستیک
- نیازمندی‌های شخصی / آموزشی
- اقلام زراعی / چهارپایان
- منابع انسانی
- سایر موارد بر حسب نوع حادثه

سه گونه مهم اطلاعات حاصل از ارزیابی که خروجی فعالیت گروه‌های ارزیاب تأمین این نیازها خواهد بود:

- جمعیت: تعداد و ویژگی‌ها، مرگ و میر
- نیازهای حیاتی: امنیت، غذا، سرپناه و بهداشت آب و فاضلاب، لباس و پتو، لوازم آشپزخانه، مراقبت‌های بهداشت و...
- سیستم‌های پشتیبانی: اطلاعات، لجستیک و جریان منابع

● مدیریت منابع:

منابع مورد نیاز برای عملیات باستی تأمین و در محل تحویل شود. منابع مورد نیاز، یا در دسترس قرار دارند که باستی تخصیص داده شوند یا در دسترس قرار نداشته و باستی در فرآیند عملیات لجستیک، تأمین و در اختیار قرار گیرند. یکی از چالش‌های مهم مدیریتی در این زمینه، در رابطه با هماهنگ‌سازی جریان مواد بین چند سازمان و در درون هر سازمان است. برای نیل به این مهم، نیازمند استفاده از تکنولوژی‌ها و ابزارهایی جهت ردگیری مواد در مسیر طی شده از مبدأ به مقصد و ثبت اطلاعات در هر مرحله می‌باشد.

مدیریت منابع در سوانح یکی از کلیدی ترین

سانتیمتر از دیوارهای جانبی انبار نگهداری شود.

چینش انبار:

چینش یا طبقه بندی عبارت است از فرآیند تقسیم و دسته بندی انواع کالاهای و اقلام موجود به گروه هایی که دارای ویژگی ها و صفات مشترک باشند؛ به طوری که بتوان بر اساس آن ویژگی های یک گروه را از سایر گروه ها تمیز نمود. هدف اصلی از چینش کالاهای انبار، سهولت در تشخیص و تفکیک آن ها از یکدیگر می باشد و لذا طبقه بندی کالا در مواردی اجرا می شود که تنوع و تعدد اقلام زیاد باشد. پس از وارد نمودن کالاهایا به انبار، لازم است بر اساس یک نظم خاصی در انبار استقرار یابند. چیدن صحیح کالا در انبار نقش مهمی در افزایش راندمان کاری انباردار دارد.

از توزیع کالا در داخل محوطه انبار اجتناب گردد.

ایمنی انبار:

رعایت استاندارد، باعث می شود ضمن آسان و روان سازی در عملکردهای انبار، ایمنی فضای انبار ارتقا یابد. یکی از خطرات بزرگ در انبارها، آتش سوزی است که باید تمهیدات لازم در این زمینه اندیشیده شود.

در انبارهای سرپوشیده، توجه به موارد زیر ضروری است:

- انبار مواد شیمیایی را باید از سایر موارد جدا کرد.
- انبار مواد غذایی از انبار مواد شیمیایی به ویژه مواد شوینده، مجزا باشد.
- در انبارهای سرپوشیده بنا به ضرورت و نگهداری کالا باید قفسه بندی مناسب پیش بینی گردد.
- قفسه بندی های باید به گونه ای باشد که تردد و جابجایی تجهیزات و وسایل بالابر امکان پذیر باشد.
- ارتفاع قفسه بندی به اندازه ای باشد که دسترسی به اقلام داخل آن امکان پذیر باشد.
- در صورت لزوم و بلند بودن قفسه های از وسایل مناسب و ثابت جهت بالا و پائین رفتن استفاده گردد.

- کفی نصب شده در قفسه بندی متناسب با وزن کالایی باشد که نگهداری می گردد.
- بین قفسه بندی و در سطح زیر بنای انبار نور به اندازه کافی پیش بینی گردد.

در هنگام برپایی انبار باید به شرایط زیر توجه کرد:

- در مناطق کم خطر باشد.
- ترجیحاً در حاشیه شهرها باشد.
- حتی الامکان نزدیک پایانه های حمل و نقل باشد.
- دارای تأسیسات آب و برق و تلفن باشد.
- دارای امنیت کافی باشد.
- استحکام کافی با ارتفاع حداقل ۵/۵ متر داشته باشد.
- کف انبار باید بتن مسلح و سقف آن شیروانی باشد.
- دارای پنجره های حفاظ دار برای نور باشد.
- فاصله دیوار انبار با دیوار اصلی پایگاه باید رعایت شود.
- پیش بینی سطح شیب دار(رمپ) جهت تردد لیفتراک لازم است.

انواع انبارها از نظر شکل ساختمان:

- انبار سرپوشیده: انبار سرپوشیده فضایی است که از تمام جهت اطراف بسته و دارای سقف می باشد. این نوع انبار، اجناس و کالاهای را از نور خورشید، بارش، سرما، گرما و سایر عوامل حفاظت نموده و به طور معمول در برابر سرقت و آتش سوزی دارای سیستم ایمنی کامل می باشد.
- انبار سرپوشیده هانگارد: انبار هانگارد، فضایی است که چهار طرف آن باز و فاقد حفاظ جانبی است، ولی دارای سقف می باشد. این نوع انبار مواد و اقلام امدادی را تنها در برابر نور خورشید و بارش حفاظت کرده و در مقابل سرما و گرما آسیب پذیر است.
- انبار رو باز یا محوطه ای: این نوع انبار هیچ سقف سوله ای و دیوار ندارد.

بهداشت انبار:

- انبارهای مورد استفاده در محلی ساخته شوند که حشرات و آفات انباری به آن راه نیابند.
- انبارها خنک و خشک بوده و نظافت آن ها به آسانی صورت گیرد.
- انبار دارای هواکش مناسب و دمای آن حداقل ۲۰ درجه سانتی گراد باشد.
- کف انبار و دیوارها تا ارتفاع ۱/۵ متر از جنس قابل شستشو باشد.
- مساحت انبار با حجم موادی که انبار می شوند مناسب باشد.
- سقف، دیوار و کف انبار صاف به رنگ روشن و بدون درز و ترک خوردگی باشد.
- مواد غذایی با رعایت فاصله ۲۰ سانتیمتر از کف و ۵۰

- فرایند خود به چهار گونه‌ی زیر و یا مجموعه‌ای از آن‌ها انجام می‌شود:
 - حمل و نقل جاده‌ای (زمینی) (زیر نظر سازمان حمل و نقل و پایانه‌های کشور)
 - حمل و نقل هوایی (زیر نظر سازمان هواپیمایی کشوری)
 - حمل و نقل ریلی (زیر نظر راه آهن جمهوری اسلامی ایران)
 - حمل و نقل دریایی (زیر نظر سازمان بنادر و کشتیرانی کشور)
- هر کدام از این روش‌ها، مزايا و معایب خاص خود را دارند که به شرح زیر می‌باشد:

■ حمل و نقل جاده‌ای:

در اکثر کشورها از ترابری زمینی استفاده می‌گردد.

• مزايا:

(۱) انعطاف پذيری بالا

(۲) هزينه‌های جانبی به نسبت پایین

(۳) در دسترس بودن

• معایب:

(۱) مسیر رفت و آمد ممکن است در وضع خوبی نبوده و یا موجود نباشد (تخرب به علت سیل یا زلزله)

(۲) مسافت‌های زمینی ممکن است دچار حوادث و سوانح شود.

■ حمل و نقل هوایي:

• مزايا:

(۱) توانايی جابجايی نيزوهای امدادی و نیازهای منطقه در زمان اولیه حادثه در کمترین زمان به مناطق دوردست

(۲) توانايی فرود در نزديکی محل حادثه در مواقعی که راه‌های مواصلاتی تخرب شده

(۳) توانايی فرود در مناطق خاص (بالگرد)

- از نصب و آویزان کردن کالا و اقلام به پایه‌های قفسه بندی خودداری گردد.

- از نصب لامپ‌های روشنایی روی قفسه بندی و نصب روی پایه‌های قفسه بندی جلوگیری شود.

- در ابارهای سر پوشیده باید تهویه‌ی مناسب ابار پیش‌بینی شود.

● **برای حفظ ایمنی ابار در ابارهای روباز بايستی موارد زیر رعایت شود:**

- فضاسازی مناسب جهت قرار دادن وسائل و تجهیزات

- حدود فضای مشخص شده جهت تردد وسائل سنگین حمل و نقل در ابار و بالابرها

- مشخص بودن فضای مناسب جهت کالاهای هم گروه

- قراردادن وسائل به گونه‌ای باشد که بارگیری و تخلیه مجدد آن به راحتی امکان پذیر باشد.

- برای پوشش کالاهای از ورقه‌های پلاستیکی استفاده کرد.

- نور کافی در شب به منظور انجام عملیات بارگیری و تخلیه پیش‌بینی شود.

- در ابارهای روباز سعی شود که کانال آب، جوی آب، لوله‌های محتوى مواد و... عبور داده نشود.

- محصور بودن اطراف ابار توسط توری حصاری

- جلوگیری از ورود حیوانات به داخل ابارها

● **امنيت ابار:**

در هنگام تعیین و انتخاب مکان ابار بايستی به ساختهای امنیتی منطقه‌ی جغرافیایی که برای احداث ابار در نظر گرفته شده است، توجه نمود. همچنین پس از ساخت ابار نیز اتخاذ تدبیر لازم برای محافظت و امن نگاه داشتن ضرورت دارد. بنابراین لازم است:

- خطر سرقت، راهزنی و سایر تهدیدهای امنیتی در جانمایی اولیه‌ی محل ابار در نظر گرفته شود.

- نیروهای انتظامی و امنیتی توانایی تأمین مناسب پوشش حفاظتی ابار را داشته باشند.

تراابری:

وظیفه‌ی اصلی یک نظام پشتیبانی رساندن تجهیزات و آذوقه‌ی مناسب، در مقادیر مورد نیاز، در مکان و زمان مناسب است. منابع اغلب در محل سانحه در دسترس نبوده و برای دسترسی این منابع بخش حمل و نقل حیاتی و ضروری است.

● **أنواع سیستم های تراابری:**

به طور کلی سیستم تراابری در سراسر جهان دارای دو بخش داخلی و بین‌المللی بوده که این

امدادی را سازماندهی نمایند. موثر بودن سیستم توزیع به طور گسترده‌ای بر چگونگی انتخاب و شناسایی دریافت کنندگان در مکان اولیه است.

ارتباطات:

عمل انتقال پیام از فرستنده به گیرنده در چهارچوب یک کanal به طوری که باعث ایجاد یک رفتار در گیرنده پیام شود را ارتباط گویند. ارتباط، ایجاد نوعی تغییر در رفتار مخاطب یا گیرنده از سوی فرستنده می‌باشد. پس اجزای ارتباط شامل: فرستنده، گیرنده، کanal ارتباطی و پیام است.

● مدل یک سیستم مخابراتی:

هدف اصلی این سیستم، انتقال اطلاعات از یک نقطه در فضا و زمان (منبع اطلاعات) به یک نقطه دیگر به نام گیرنده می‌باشد. بنابراین، یک مبدل ورودی برای تبدیل پیام به یک سیگنال الکتریکی متغیر با زمان به نام سیگنال پیام لازم است؛ در مقصد یک مبدل دیگر، شکل موج الکتریکی را به پیام مناسب تبدیل خواهد نمود. منبع اطلاعات و مقصد در فضای ایکدیگر جدا هستند، کanal مخابراتی بین منبع اطلاعات و گیرنده را تأمین می‌کند.

کanal مخابراتی گونه‌های مختلفی دارد که عبارتند از:

- خط رادیویی مایکروویو در فضای آزاد
- کابل‌ها
- فیبر نوری
- بی‌سیم
- ماهواره‌ای

● ارتباطات الکترونیکی:

در یک نگاه کلی فرآیند ارتباطات الکترونیکی را می‌توان در دو دسته‌ی کل تقسیم بندی نمود:

- با سیم
- بی‌سیم

● ارتباطات رادیویی:

ارتباط رادیویی و بی‌سیم به انتقال اطلاعات بدون رابط سیم و به وسیله امواج الکترومغناطیسی گفته می‌شود؛ فاصله‌ای که اطلاعات انتقال داد می‌شود می‌تواند کوتاه یا بلند باشد.

قدارگ نیروهای امدادی (تامین آب، غذا،

بهداشت، درمان و استراحتگاه):

حداقل استانداردها در عملیات امداد بر مبنای پروژه Sphere:

اسفیر پروژه‌ای است که حداقل استاندارها در سوانح که بر اساس اصول و قوانین بین‌المللی

۰ معایب:

- ۱) هزینه‌ی بالا
- ۲) حساس به تغییرات آب و هوای
- ۳) نیاز به مکان‌های خاص برای فرود و پرواز
- ۴) فضای محدود باربری (بالگرد)

■ حمل و نقل ریلی:

- ۱) ظرفیت بالای بارگیری
- ۲) اقتصادی و به صرفه بودن

۰ معایب:

- ۱) نیاز به سایر وسائل برای انتقال تجهیزات
- ۲) تخلیه و بارگیری مشکل

■ حمل و نقل دریایی:

۰ مزایا:

- ۱) فضاهای بزرگ حمل بار

۲) هزینه‌ی بهره‌برداری با توجه به حجم زیاد بار به نسبت پایین

۳) بیش تر در حوادث و سوانح طولانی مدت مانند محاصره نظامی، خشکسالی

۰ معایب:

- ۴) سرعت پایین

۵) نیاز به سایر وسائل برای انتقال تجهیزات

۶) نبود امکان کشتیرانی در تمام نقاط

توزيع:

توزیع هدف اصلی هر زنجیره لجستیک است. بزرگ ترین هدف در توزیع، اداره کردن تدارکات است. برای توزیع کمک‌ها در میان مردم تأثیر پذیرفته از سانحه، تلاش سازمان‌های متخصص مدیریت بحران برای این است که توزیع خوب، تساوی طلبانه و تحويل کنترل شده برای اجتناب از سوء استفاده یا هدر رفتن را برگزینند. سیستم‌های توزیع به نوع عملیات وابسته بوده و می‌تواند به موازات پیگیری این ساز و کارها توزیع تدارکات

● استاندارد بهداشتی و درمانی:

- برپایی یک بیمارستان صحرایی برای مراقبت‌های اولیه از جراحت شدید، مراقبت ثانویه از جراحات شدید و فوریت‌های مستمر (۳ تا ۵ روز) یا به عنوان تسهیلات مؤقتی برای یک بیمارستان محلی که تخریب شده و در حال بازسازی می‌باشد، مناسب است.

- تمامی کودکان ۶ تا ۱۵ ماهه در مقابل سرخک باید مصنونیت داشته باشند.

● استاندارد اسکان اضطراری:

- نوزادان و بچه‌های تا سن دو سالگی باید یک پتو حداقل در ابعاد 100×70 سانتی متر داشته باشند.
- وسایل کفن و دفن باید متناسب با عقاید و فرهنگ و در صورت نیاز فراهم گردد.

بشردوستی و قوانین حقوق بشر و قانون پناهندگان و راهنمای انجام عملیات مربوط با سازمان صلیب سرخ و هلال احمر و موسسات غیر دولتی در هنگام کمک رسانی تهیه شده است، دارا می‌باشد. این منشور برای تقویت وضع زندگی مردم آسیب دیده و گرفتار در سوانح تهیه شده است. این استانداردها در شش بخش کلیدی تدوین شده است:

(۱) آب

(۲) تغذیه

(۳) کمک‌های غذایی

(۴) سرپناه

(۵) خدمات بهداشتی

(۶) ایمنی و امنیت

● استاندارد آب:

• همه مردم باید به آب آشامیدنی به صورت ایمن و عادلانه به میزان کافی دسترسی داشته باشند.

• مراکز توزیع آب باید به اندازه کافی به خانه‌ها نزدیک باشند.

• حداقل فاصله هر چادر تا محل توزیع آب باید بیش از ۲۵۰ متر باشد.

• حداقل مسافت هر خانه تا نزدیکترین مرکز توزیع آب، بایستی ۵۰۰ متر باشد.

• زمان پر کردن یک منبع ۲۰ لیتری باید بیش از سه دقیقه طول بکشد.

• آب باید آلودگی داشته باشد.

• هیچ نوع کلی فرم مدفوع در هر ۱۰۰ میلی آب در نقطه توزیع وجود نداشته باشد.

● استاندارد غذا:

• غذای توزیع شده باید دارای کیفیت مناسب بوده و مطابق با مصارف انسانی باشد.

• هر خانواده باید به وسایل مناسب برای آشپزی، سوخت و مواد بهداشتی مناسب دسترسی داشته باشد و حداقل های است در این زمینه بایستی تأمین شود.

• محل توزیع تا حمامکان باید نزدیک به محل سکونت دریافت کنندگان باشد تا امکان دسترسی آسان و مطمئن آنان فراهم شود.

● استاندارد سرپناه:

• اردوگاه موقت یا دائمی برای هر فرد باید حداقل ۴۵ متر مربع مسافت داشته باشد.

• شب زمین نباید بیش از یک درصد باشد.

• سطح فضای سرپوشیده برای هر فرد باید حداقل ۳/۵ متر مربع باشد.

فصل ۸

ارزیابی سوانح

مطالب آموزشی فصل:

- ارزیابی سریع اولیه
- گزارش وضعیت
- گروه‌های ارزیاب
- فرم‌های ارزیابی
- ارزیابی نیازها و خسارات

برآورده میزان خسارات اقتصادی

تعیین میزان آسیب به شریان های حیاتی

تعیین و پیش بینی خطرات ثانویه

تیم ارزیاب:

به نیروهای امدادی که در مهارت های خاص (مانند نقشه خوانی، اجرای عملیات امدادی، آمار و اطلاعات و ارتباطات، بهداشت) تخصص دارند، تیم ارزیاب می گویند. تیم ارزیاب که متشکل از کارشناسان مربوطه است، اولین تیمی است که وارد صحنه حادثه می شود. این تیم ها از قبل چیدمان و سازماندهی شده و در موقع لزوم به منطقه اعزام می شوند.

مراحل و انواع ارزیابی سانحه:

در طی ارزیابی، تیم ارزیاب به دنبال جمع آوری و سازماندهی اطلاعات درباره وضعیت ایجاد شده و پاسخگویی به سوالاتی درباره ماهیت سانحه، آسیب ها و نیازهایی استکه به دنبال سانحه رخ می دهد و مراحل زیر را در بر می گیرد:

- چه اتفاقی افتاده است؟ این نوع از ارزیابی، ارزیابی وضعیت را شامل می شود.
- برآورده صدمات و آسیب های ناشی از سانحه یا خسارات

ارزیابی و برآورده نیازهای افراد آسیب دیده

• تهیه گزارش و ارائه آن به مرکز

• ارائه پیشنهادات ارزیاب یا ارزیابان (درباره اولویت بندی نیازها، منابع موجود محلی)

شاید بتوان گفت که مهم ترین بخش ارزیابی، ارائه یک پاسخ اجمالی ولی همه جانبه به این پرسش است که چه رخدادی به وقوع پیوسته و چه عوارضی ناشی از آن ایجاد شده است؟ برای ارائه چنین پاسخی ضرورت دارد برای سوالات زیر در پی یافتن پاسخی صریح و گویا باشیم:

• چه شده است؟ (چه اتفاقی افتاده است)

• آیا مخاطره یا سانحه، مورد بررسی قرار گرفته است؟

• پیامدها و عوارض آن چیست؟

• چه تعداد از مردم کشته یا زخمی شده اند؟

• آیا اموال و دارایی ها تخریب شده است؟

• چه پاسخ های اولیه مورد نیاز است؟

• بر چه چالش هایی بایست غلبه کرد؟

• آیا شهرها و بخش های می توانند تدارکات و پشتیبانی لازم را فراهم کنند؟

• چه منابعی (انسانی و مادی) مورد نیاز است؟

• آیا نیاز است اشخاص و آژانس های دیگری درگیر موضوع شوند؟

ارزیابی سوانح:

ارزیابی سانحه یکی از اولین اقداماتی است که پس از وقوع سانحه و در مرحله پاسخگویی ناگزیر از انجام آنیم؛ زیرا همه اطلاعاتی که برای کنترل، تدبیر و برنامه ریزی سانحه بدان نیاز داریم، در فرآیند ارزیابی فرآهنم می آید. بنابراین بدون ارزیابی سانحه اتخاذ تصمیمات بر مبنای داده های ناقص و اطلاعات محدود، پاسخگویی به سانحه را به شدت تحت تاثیر قرار خواهد داد.

ارزیابی مستلزم جمع آوری اطلاعات، تجزیه و تحلیل و قضاویت در مورد وضعیت ایجاد شده است، از این رو در ارزیابی میدانی، یکی از مهم ترین اقدامات، جمع آوری اطلاعات از صحنه حادثه است. از طرف دیگر، ارزیابی خسارات ایجاد شده یا خسارات مورد انتظار برای ارائه پیشنهادات و توصیه ها برای پیشگیری، آمادگی و پاسخگویی است. در این فرآیند، تعیین ضربات یک سانحه یا یک رویداد بر روی جامعه و بررسی نیازهای فوریتی، اقدامات اضطراری برای نجات و تداوم حیات زنده ماندگان و تسريع امکان باز توانی و توسعه به انجام می رسد.

هدف از ارزیابی چیست و ما در انجام آن چه اهدافی را دنبال می کنیم: ارزیابی در حوزه وسیع حوادث و سوانح با اهداف گوناگونی به انجام می رسد، اما وجه مشترک همه ارزیابی ها آن است که از آن به عنوان مبنایی برای تصمیم گیری و اجرای پاسخ استفاده می گردد.

هدف از ارزیابی سانحه در حوزه امداد و نجات:

• برای نجات جان افرادی که زندگی شان به خطر افتاده

• برای تعیین و مشخص کردن نیازهای حیاتی قربانیان

• برای کمک به تنظیم الیت ها جهت واکنش

• برای تامین داده های موردنیاز برای طراحی برنامه

خواهد بود.

● فعالیت های ارزیابی:

فعالیت های ارزیابی شامل ۵ بخش می شود:

- ارزیابی وضعیت
- ارزیابی نیازها
- ارزیابی خسارات
- ارزیابی نیاز های سلامت
- ارزیابی ضربات سانحه به جامعه

● اولویت های کلی ارزیابی اولیه سریع:

- مشخص کردن مکان مشکل
- مشخص کردن قدرت مشکل
- مشخص کردن میزان فوریت الیت ها (اهمیت و اضطرار)

● اطلاعات مورد نیاز تیم های ارزیاب:

- در نتیجه بروز سانحه چه اتفاق افتاده است؟
- چه نیازهایی ایجاد شده است؟

● ارزیابی وضعیت:

در ارزیابی وضعیت که در ساعات و روزهای اول به انجام می رسد به اطلاعاتی درخصوص ماهیت سانحه (قدرت، شدت و گستردگی) و عوارض اولیه مانند تعداد مصدومان، افراد بی خانمان و تعداد کشته‌گان نیازمندیم.

اینکه چرا ارزیابی را انجام می دهیم و بطور کلی چرا برای آغاز پاسخگویی نیازمند انجام ارزیابی هستیم، به این موضوع برمی گردد که اطلاعات حاصل از ارزیابی، پیش نیاز و بخش ضروری تصمیم سازی است؛ زیرا اگر ادراک دقیق و منطبق بر واقعیتی از آنچه که واقع شده است در ذهن تصمیم سازان شکل نگیرد، تصمیمات اتخاذ شده فرسنگ ها از واقعیات فاصله داشته و کمکی به حل مشکلات نخواهند کرد و گاهی حتی می توانند منجر به اتخاذ تصمیماتی شود که مبتنی بر اطلاعات نادرست بوده و بردامنه و شدت مشکلات بیفزایند.

بنابراین برای شکل یافتن تصمیمات منطقی و کارگشا پس از وقوع سانحه، به ترتیب فرآیند های زیر بایستی طی شود:

- ابتدا با انجام ارزیابی سریع اولیه گزارش وضعیت مناسبی تهیه گردد.
- سپس بر اساس واقعیت های گزارش شده در ارزیابی، انتخاب اهداف و شناسایی منابع جایگزین صورت گیرد.
- در آخر طرح های پاسخگویی به اجرا در آمده و توسعه یابد.

• آیا کاری می توان انجام داد که وضعیت موجود

به طور موثر و سریعی بهبود و علاج یابد؟

• برای برنامه دار کردن امور چه اقتضائاتی مورد نیاز است؟

ارزیابی سانحه، در سه مقطع زمانی به شرح زیر به انجام می رسد که در واقع می تواند سه نوع متفاوت ارزیابی سانحه باشد:

1- مرحله ارزیابی سریع اولیه:

ارزیابی اولیه سریع، وضعیت، منابع، نیازهای ارزیابی شده فوریتی و مرحله بحرانی یک سانحه است که در طی آن، برآئیم که نوع پاسخ های مورد نیاز امدادی و فوریتی را شناسایی کنیم. ارزیابی وضعیت، یکی از مهمترین بخش های ارزیابی سریع اولیه است که در سریع ترین زمان ممکن بایستی به انجام رسد.

2- مرحله ارزیابی با توصیف جزئیات:

پس از انجام ارزیابی اولیه سریع، ضرورت دارد که اثرات، نیازها و منابع پاسخگویی به سانحه با جزئیات بیشتر و توسط افراد متخصص در هر بخش و در فرصتی گسترده تر به انجام رسد. این ارزیابی روزها و هفته های بعد از وقوع سانحه با هدف روشن ساختن ابعاد دقیق و همه جانبه سانحه و رسیدن به اطلاعات روشن و واضح تر برای اخذ تصمیمات دقیق تر و برنامه ریزی مبتنی بر واقعیتهای عینی به انجام می رسد.

3- مرحله ارزیابی مداوم و مستمر:

این گونه از ارزیابی بیشتر در مواردی انجام میشود که به اطلاعات مستمر و مداوم درخصوص وضعیت جامعه نیازمندیم؛ به عنوان مثال، برنامه ریزان در بخش سلامت، به ارزیابی های مستمری از وضعیت بیماری های واگیر، تغذیه و میزان مرگ و میر جامعه آسیب دیده نیازمندند.

● برنامه ریزی برای ارزیابی سانحه:

برنامه ریزی برای ارزیابی ارزیابی سانحه موضوعی است که در ساز و کار برنامه ریزی برای آمادگی بایستی بدان پرداخته شود. اگر اولین اقدام در بخش آمادگی را برنامه ریزی آمادگی بدانیم، پس از دریافت، تأیید و پخش هشدار و بسیج منابع (مادی و انسانی) مهمترین اقدامی که در راستای پاسخگویی به سانحه بایستی بدان پرداخته شود می باشد که در فرآیند تصمیم سازی و مدیریت سانحه، ارزشمندترین نیاز تلقی می گردد.

در هر مرحله از سانحه نوع ارزیابی مورد نیاز و اطلاعاتی که بایست جمع آوری گردد، متفاوت

● گزارش وضعیت:

در بر دارنده اطلاعات اولیه در خصوص ماهیت سانحه، برآورد اجمالی از آسیب‌ها و خسارات و نیازهای فوریتی است که توسط تیم ارزیاب در ساعت‌های اولیه پس از وقوع سانحه تهیه شده و برای مدیران و تصمیم‌سازان ارسال می‌گردد تا درک و دریافتی واقعی و منطبق بر شواهد و مستندات را در ذهن آنان شکل دهد. به بیان دیگر، گزارش وضعیت، گزارش مختصری است که در طی یک دوره ای از اقدامات امدادی منتشر و به روز شده است، به طوری که جزئیات شرایط اورژانسی، نیازهای ایجاد شده و پاسخ‌های داده شده از جانب تمامی امدادگران مشخص شده اند.

در فرایند فرآیند ارزیابی سانحه گزارش ارزیابی باید واجد داده‌ها و اطلاعاتی درخصوص شرایط ذیل بوده و به نکات زیر توجه کند:

- ۰ مکان جغرافیایی سانحه
- ۰ نوع، شدت و قدرت مخاطره
- ۰ زمان وقوع سانحه
- ۰ توصیف مختصر از سانحه
- ۰ تعداد افراد آسیب دیده، بی خانمان، مصدوم و مجروح
- ۰ اولویت بندی نیازهای سانحه

● کلیدهایی برای ارزیابی موققیت آمیز:

برای تهیه یک گزارش دقیق، روش‌ن و مبتنی بر واقعیات، ارزیابان بایستی به نکات زیر توجه و بیژن شناسان داده و شرایط ذکر شده را لحاظ کنند:

- ۰ همکاری با مسئولان محلی
- ۰ مشخص کردن اطلاعات حیاتی برای بهره‌گیران از آن
- ۰ به کارگیری استانداردها / شاخص‌ها
- ۰ زمان بندی ارزیابی
- ۰ تعیین بهترین مکان‌های منابع اطلاعات
- ۰ تمايز قابل شدن بین وضعیت اضطراری و نیازهای مزمن
- ۰ مشارکت دادن جامعه محلی

● ویژگی‌های گزارش وضعیت:

● ۰ بلاfaciale پس از ورود به منطقه به تهیه آن بپردازیم.

● ۰ اطلاعات مطمئن و به هنگام باشد و منابع آن ذکر شود.

● ۰ لیستی از نیازهای مرتفع نشده در هر گزارش آورده شود.

- ۰ نیازهایی که در محل قابل تامین است رامشخص کنیم (توجه به منابع محلی).
- ۰ همیشه تصور کنیم خود مخاطب گزارش هستیم.
- ۰ در هر موردی که اطلاع ندارید را ذکر کنید.
- ۰ از عبارات و کلمات مبهم بپرهیزید.

خسارت، نمایانگر مخاطرات و میزان خسارات وارد در اثر وقوع یک سانحه و بر اساس اطلاعات پیشین و شناخت کافی از آن است. تعیین خسارت زلزله بیانگر این مطلب است که مخاطرات وقوع یک زلزله چیست و چه میزان خسارت بر اثر وقوع زلزله رخ خواهد داد، که با توجه به شناخت سوابق تاریخی و زمین شناسی منطقه، صورت می‌گیرد. تعیین خسارت به منظور برنامه ریزی برای رویارویی با سوانح و غالباً با هدف تدوین برنامه‌های پیشگیرانه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

● دلایل انجام ارزیابی دقیق خسارت:

- یافتن اطلاعات از شرایط اضطراری واقع شده یا سانحه بوجود آمده آمده
- کمک به تصمیم گیری موثر
- امکان اولویت بندی منابع محدود موجود برای تخصیص

• پاسخگویی به تقاضاهای

• قادر ساختن جامعه به ارایه کمک دقیق و سریع

● ارزیابی خسارت:

■ قبل از وقوع سانحه:

- اماده سازی فرم‌های لازم فرایند ارزیابی خسارت و ارزیابی نیازها جمع اوری داده‌های اجتماعی و اقتصادی در نواحی
- در حین وقوع سانحه:

- ارایه گزارش فوری تقيیرات در نواحی آسیب دیده به مقام مسئول قبل از جمع آوری داده‌های خسارت

و جمع آوری داده‌های خسارات از طریق مراجعه به عامله مردم، رهبران گروه‌های عملیاتی (در صورت امکان) و گزارشات به دست آمده در تمام سطوح و تحلیل داده‌های جمع آوری شده از طریق تجزیه و تحلیل و مقایسه با داده‌های موجود قبل از سانحه و گزارش به مقامات مسئول در ارتباط با ارایه شاخص‌های پیشنهادی برای انجام بازسازی

■ پس از سانحه:

- ادامه جمع آوری داده‌ها و تکمیل آن‌ها، تحلیل و ارائه گزارش نهایی به مقامات مسئول.

• چه تعداد در اثر آن سانحه مرده اند؟

• چه تعداد در اثر آن مجروح شده اند؟

• چه آسیب‌های فیزیکی به دارایی‌های جامعه وزیر ساخت‌ها، خطوط ارتباطی، ساختمان‌های عمومی، راه‌ها، پله‌ها و ... وارد شده است؟

• چه صدماتی به ذخایر معيشی وارد شده است؟

• چه صدماتی به کسب و کار وارد گردیده است؟

• چه تعداد انسان تخلیه یا بی خانمان شده اند؟

• چه گروه‌های جنسیتی اهمیت دارند؟

• چه تعداد خانه بطور کامل منهدم شده اند؟

• چه تعداد خانه به طور نسبی تخریب شده اند؟ همچنین یافته‌ها، اطلاعات و پیشنهاداتی که ارزیابان ارایه می‌کنند و در گزارش آنان می‌آید، بایستی واجد شرایط ذیر باشد:

• روشن

• صریح

• به موقع

• کاربردی

• مختصراً و کوتاه و عملیاتی باشد.

● نیاز‌های حیاتی:

یکی از نیازهایی که تیم‌های ارزیابی بایستی خیلی سریع به ارزیابی آن بپردازند، ارزیابی نیازهای حیاتی مردم آسیب دیده است. این نیاز‌ها عبارتند از:

• امنیت

• آب

• غذا

• سرپناه و بهداشت

• لباس، پتو و اقلام اساسی خانه

• مراقبت‌های بهداشتی

تامین نیاز‌های حیاتی پس از جستجو و نجات در الوبیت دوم برای پاسخگویی قرار داشته و در حوالثی که به عملیات جستجو و نجات در سطح گسترده نیاز نمی‌باشد، تامین این نیازها می‌تواند الوبیت اول پاسخگویی باشد. گزارش تیم ارزیاب، مهمترین فعالیت تیم ارزیابی تلقی شده و به تصمیم سازان در مدیریت بحران کمک شایانی می‌کند.

● ارزیابی خسارت و نیازها:

ارزیابی خسارت عبارت است از فرایند برآورده و تعیین تعداد مصدومان و کشته شدگان، خسارات وارد به اموال خصوصی و عمومی، ساختمان‌ها و وضعیت تسهیلات و خدمات حیاتی مانند مراکز بهداشتی درمانی، ایستگاه‌های پلیس و فاجعه طبیعی یا انسان ساخت. از جانب دیگر تعیین